

Eija Kaukonen

Tuotantoeläinten terveyden- ja sairaanhoidon erikoiseläinlääkäri
Tohtorikoulutettava, Helsingin yliopisto, eläinlääketieteellinen tiedekunta,
kliinisen tuotantoeläinlääketieteen osasto

Vähäinen antibioottien käyttötarve suomalaisessa broilerituotannossa ei ole sattumaa

Suomalaisen broilerituotannon vahvuuksia ovat erinomainen terveystilanne sekä hyvä tautisuojaus ja tuotantohygienia. Ne mahdollistavat broilerituotannon ilman rutiininomaista mikrobilääkkeiden käyttöä.

Suomalaisessa broilerituotannossa on perinteisesti käytetty hyvin vähän mikrobilääkkeitä, eikä tuotantoa ole koskaan rakennettu ennaltaehkäisevän mikrobilääkehoidon varaan. Hygieniapuutteita tai huonoja olosuhteita ei ole korjattu mikrobilääkkeillä, ja kaikki mikrobilääkkeiden kasvunestäjäkäyttö jätettiin tuotannosta pois jo vuonna 1996.

Suomalaisen siipikarjan terveystilanne on kansainvälisesti tarkasteltuna hyvä

Siipikarjan terveystilanne Suomessa on useimpiin muihin maihin verrattuna erinomainen. Meiltä puuttuu useita siipikarjan helposti tarttuvia virustauteja, ja siten myös toissijaiset bakteeritulehdukset eivät vaivaa. Tämä heijastuu sekä rokotusten että mikrobilääkkeiden käytön tarpeessa. Toistaiseksi broilereita ei ole tarvinnut rokottaa ollenkaan, ja emojen rokotusohjelma on hyvin yksinkertainen.

Mikrobilääkkeiden käyttö broilereille on meillä kansainvälisesti tarkasteltuna erittäin vähäistä. Esimerkiksi Hollannissa vuonna 2011 jokainen broileri sai antibioottia keskimäärin kaksi päivää kasvatuskauden aikana, kun meillä Suomessa ei kyseisenä vuonna lääkitty broilereita lainkaan. Broileriemoparvien lääkityskynnys on kuitenkin matalampi, koska nii-

den ongelmat heijastuvat koko tuotantoketjuun.

Maailmalla yleinen syy broilerien lääkitykseen on bakteerien aiheuttama suolistotulehdus tai suolistobakteeriston epätasapaino. Suomessa broilerien suolisto-ongelmat ovat kuitenkin harvinaisia. Hyvälaatuiset rehut, oikein suunniteltu rehuohjel-

YKSITYISKOHTAISET TIEDOT MIKROBILÄÄKKEIDEN KULUTUKSESTA LIHASIIPIKARJALLE:

www.ett.fi > Terveystilanne > Siipikarjan terveystilanne > Mikrobilääkkeiden käyttö siipikarjan tuotannossa > Mikrobilääkkeiden käyttö siipikarjanlihan tuotantoketjussa vuosina 2007–2014

ma, hautomolla annettava terveen aikuisen kanan suolistofloora ja puhdas vesi auttavat ylläpitämään suolistovereyttä ja vähentävät mikrobilääkityksen tarvetta.

Hyvä terveystilanne turvataan tuotantoketjussa

Siipikarjan hyvä terveystilanne ei ole itsestäänselvyys, vaan se perustuu tehokkaaseen tautisuojaukseen ja tuotantohygieniaan koko tuotantoketjussa. Tautitapausten ilmaantuessa tärkeänä peruserätyksenä on selvittää sairastumiselle altistavat tekijät, kuten mahdolliset puutteet tuotantohygieniassa, olosuhdeongelmat, hoitovirheet tai muut taudinaiheuttajat. Taustalla olevat ongelmat tulee korjata, jotta lääkitys tehoaa parhaalla mahdollisella tavalla ja jotta ennaltaehkäistään seuraavien parvien sairastumista.

Broileriteollisuus on sopinut yhdessä ETT:n kanssa lakisääteisen tason ylittävistä tuontilintujen tautikontrollista. Sen tavoitteena on estää uusien siipikarjautien maahantulo sekä pitää mikrobilääkkeiden käyttö maasamme hallittuna ja maltillisena.

Broilerituotannossa antibiootteja käytetään vastuullisesti

Vastuullinen lääkkeiden käyttö korostuu siipikarjaparviin mikrobilääkehoidossa, koska lääkitys on lähes poikkeuksetta massalääkitystä. Hoitettavia yksilöitä on tuhansia, ja tarvittavat lääkemäärät ovat suuria. Tällöin myös jäämääriski, ympäristöriski ja riski bakteerien mikrobilääkeresistenssin kehittymiselle ovat eri mittaluokkaa kuin yksilölääkinnässä.

Yleisin siipikarjalle käytetty antibiootti Suomessa on penisilliini, eikä

Hyvälaatuiset rehut, oikea rehuohjelma, terveen aikuisen kanan suolistofloora ja puhdas vesi vähentävät lääkityksen tarvetta.

meillä ole koskaan käytetty laajakirjoisia kefalosporiineja tai fluorokinoloneja broilieren lääkinnässä. Vastuullinen mikrobilääkkeiden käyttö ei siis tarkoita, etteikö broilereita saisi lääkittää ollenkaan. Lääkityspäätöksen tulee kuitenkin aina olla harkittu ja perustua kunnolliseen diagnoosiin ja herkkyysmäärittelyyn. Päätöstä puntaroidessa tulee lisäksi huomioida lintujen ikä, tuotantovaihe, taudin aiheuttamat tappiot, hoitoennuste sekä lääkityksestä aiheutuvat kustannukset.

©Stock/buhanovskiy

